

SPOROČILO ZA MEDIJE št. 104/26

Luxembourg, 16. julij 2026

Sodba Sodišča v združenih zadevah C-258/23 | Imagens Médicas Integradas, C-259/23 | Synlabhealth II in C-260/23 | SIBS – Sociedade Gestora de Participações Sociais in drugi

Pregledi organa, pristojnega za konkurenco: pravo Unije ne nasprotuje zasegu – brez predhodne odobritve, ki jo izda sodišče – službene elektronske pošte, izmenjane med zaposlenimi in vodstvenimi delavci v podjetjih, na katera se nanaša preiskava

Vendar pa je treba v nacionalnem pravu določiti strog okvir za pooblastila organa, pristojnega za konkurenco, ter ustrezna in zadostna jamstva zoper zlorabe in samovoljno ravnanje, med drugim z učinkovitim naknadnim sodnim nadzorom

V okviru preiskave v zvezi s protikonkurenčnimi ravnanji je portugalski organ, pristojen za konkurenco, v prostorih preiskovanih družb zasegel elektronsko pošto, izmenjano med zaposlenimi v teh družbah. Te družbe so izpodbijale zaseg elektronske pošte, saj so menile, da bi ga moral odobriti preiskovalni sodnik, in ne državno tožilstvo. Portugalsko sodišče, ki obravnava te zadeve, je zadevo predložilo Sodišču.

Sodišče je menilo, da opravljeni zasegi pomenijo omejitve ne le pravice do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja, ampak tudi pravice do varstva osebnih podatkov. Te omejitve pa je očitno mogoče upravičiti s ciljem v splošnem interesu, ki je ohranjanje neizkrivljene konkurence. Očitno je, da so poleg tega sorazmerne. Iz tega sledi, da **pravo Unije načeloma ne nasprotuje** ureditvi države članice, na podlagi katere nacionalni organ, pristojen za konkurenco, **v okviru preiskave, ki se nanaša na domnevno kršitev pravil o konkurenci, v poslovnih ali trgovskih prostorih opravi zaseg elektronske pošte**, katere vsebina je povezana s predmetom pregleda, **ne da bi imel predhodno odobritev, ki jo izda sodišče**.

Vendar je treba ob neobstoju predhodne odobritve, ki jo izda sodišče, zasege **zakonsko urediti, strogo omejiti in nad njimi opraviti celovit naknadni sodni nadzor**. Poleg tega, kadar se zaseg dokumentacije opravi s prenosnih telefonov, računalnikov ali drugih nosilcev podatkov, ki se uporabljajo hkrati v zasebne in službene namene, **lahko dostop do podatkov, ki jih ti vsebujejo, pomeni resen ali celo posebno resen poseg v zadevne temeljne pravice**. V takem primeru **mora biti dostop do teh podatkov predmet predhodnega nadzora sodišča ali neodvisnega upravnega organa**.

Portugalski organi so v okviru preiskave, ki se je nanašala na kršitve konkurenčnega prava,¹ zasegli poslovno dokumentacijo, ki izhaja iz elektronske pošte, izmenjane med zaposlenimi in vodstvenimi delavci v preiskovanih družbah. Te družbe so temu nasprotovale, pri čemer so trdile, da je bila kršena njihova pravica do tajnosti komunikacij² ter da bi moral take zasege odobriti preiskovalni sodnik, in ne državno tožilstvo.

Portugalsko sodišče, ki obravnava te zadeve, v bistvu Sodišče sprašuje, ali je odobritev, ki jo je izdalo državno tožilstvo, zadostovala.

Najprej, Sodišče je ugotovilo, da **službena elektronska pošta**, ki si jo zaposleni in vodstveni delavci podjetja izmenjajo prek poštnih predalov tega podjetja, spada med **kommunikacije, ki jih varuje pravica do spoštovanja zasebnega in družinskega življenja**. Dejstvo, da je elektronsko pošto glede na njeno obliko ali vsebino mogoče opredeliti kot

„službeno“, ne omogoča, da bi se ji odvzelo varstvo.

Dalje, Sodišče je poudarilo, da se zaseg zadevne dokumentacije s strani portugalskega organa, pristojnega za konkurenco, **lahko nanaša ne le na pravico do komunikacij, ampak tudi na pravico do varstva osebnih podatkov.**³ V zvezi s tem je navedlo, da zasegi elektronske pošte, izvedeni med pregledi v poslovnih prostorih, jasno pomenijo **omejitve uresničevanja** teh pravic.

Vendar pa je Sodišče opozorilo, da je take omejitve mogoče dopustiti, če so predpisane z zakonom, če spoštujejo bistveno vsebino zadevnih pravic, če ustrezajo ciljem splošnega interesa in če so sorazmerne.

Sodišče je ugotovilo, da **so ti pogoji v obravnavanem primeru očitno izpolnjeni**. Zlasti je ugotovilo, da organi **nimajo neomejenega in splošnega dostopa** do vsebine elektronske pošte in elektronskih predalov ter da se **podatki**, vsebovani v teh komunikacijah, **ne smejo uporabljati za druge namene kot za opredelitev protikonkurenčnih ravnanj, ki so predmet preiskave**, tako da se zdi, da je bistvena vsebina pravic spoštovana. Menilo je, da **je zagotavljanje neizkrivljene konkurence cilj v splošnem interesu, ki ga priznava Evropska unija**.

Kar zadeva sorazmernost ukrepa, je Sodišče menilo tudi, da pomen tega **cilja lahko upraviči poseg v zadevni pravici in da kot zadostna alternativa ni na voljo nobeno drugo sredstvo**, ki bi bilo enako učinkovito in bi manj posegalo v ti pravici. Kar zadeva sorazmernost omejitve uresničevanja zadevnih pravic, natančneje njeno **resnost**, ki izhaja iz tega, da je bil zaseg izveden brez predhodne odobritve, ki jo izda sodišče, je Sodišče ugotovilo, da **je tak zaseg na splošno urejen s postopkovnimi jamstvi**, katerih namen je med drugim zagotoviti varnost, celovitost in zaupnost teh podatkov. Poleg tega določbe **prava Unije** v zvezi z izvajanjem pravil o konkurenci **ne zahtevajo, da sodišče izda predhodno odobritev** za pregled, opravljen v službenih prostorih.

Vendar je Sodišče poudarilo, da **ob neobstoju predhodne odobritve, ki jo izda sodišče**, varstvo posameznikov pred zlorabo in samovoljo zahteva **zakonski okvir in strogo omejitev zadevnih ukrepov** ter jamstva v obliki **celovitega naknadnega sodnega nadzora**. Sodišče je dodalo, da je v obravnavanih primerih preglede in zasege odobrilo portugalsko državno tožilstvo, ki je samostojni pravosodni organ. Njegova odobritev je očitno prispevala k strogemu zakonskemu okviru za opravljene preglede in zasege, zlasti glede določitve njihove smotrnosti, trajanja in vsebinskega obsega.

Nazadnje, Sodišče je navedlo pridržek: ni mogoče izključiti, da so nosilci podatkov, na katerih so se zadevna elektronska sporočila hranila in do katerih so preiskovalci lahko dostopali, vključevali tudi **prenosne telefone, računalnike ali druge nosilce podatkov, ki so bili v lasti vodstvenih delavcev in zaposlenih v podjetjih**, ki so bila predmet preiskave. Ker se take naprave lahko uporabljajo hkrati za zasebne in službene ali poslovne namene, **lahko dostop do podatkov, shranjenih na njih, povzroči tveganje resnega ali celo posebno resnega posega v zadevne temeljne pravice**, saj bi bilo mogoče na podlagi takega niza podatkov izpeljati zelo natančne ugotovitve o zasebnem življenju posameznika, na katerega se nanašajo osebni podatki. Če je tako, **mora biti dostop do teh podatkov predmet predhodnega nadzora sodišča ali neodvisnega upravnega organa**, ki ima vsa pooblastila in jamstva, potrebna za uskladitev različnih zadevnih legitimnih interesov in pravic.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo in morebitni povzetek](#) sodbe sta objavljena na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Jarosław Zasada ☎ (+352) 4303 2793.

Posnetki z razglasitve sodbe so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“. ☎ (+32) 2 2964106.

Ostanite povezani!

Direktorat za komuniciranje
Oddelek za medije in informacije

curia.europa.eu

¹ Natančneje, te preiskave so se nanašale na morebitno usklajeno ravnanje podjetij, ki je povzročilo zvišanje cen pri opravljanju storitev teleradiologije za bolnišnice, ki so del nacionalne zdravstvene službe (zadeva C-258/23), na morebitni omejevalni sporazum v zvezi s cenami testov za „covid-19“, ki so jih zahtevali portugalski organi za javno zdravje (zadeva C-259/23), in na sum zlorabe prevladujočega položaja na področju obdelave plačil (zadeva C-260/23).

² Člen 7 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah določa: „Vsakdo ima pravico do spoštovanja svojega zasebnega in družinskega življenja, stanovanja ter komunikacij.“

³ Varovani s členom 8 Listine o temeljnih pravicah.